

PO SPALIO VĒLIAVA

LKP ROKIŠKIO RK IR RAJONO DŽDT ORGANAS

Nr. 5 (1643)

1958 m. sausio mėn. 16 d., ketvirtadienis

Kaina 15 kap.

Kodėl negęsta žiburys

Toli driektasi šviesa ilgais žiemos vakarais iš Mičiurino vardo kolūkio bibliotekos langų. Iki vėlumos skamba dainos, kanklių muzika, aidi šoktų melodijos, trykšla linksmas juokas. Tai — linksmas kolūkio jaunimas — pasakys kiekvienas. Bet ne visai taip. Čia suliksi jaunimo tarpe ir senyvo amžiaus vyrus ir moteris, vietos septynmetės mokyklos

Petru Grozai atminti

Sausio 10 d. Rumunijos Liaudies Respublikos Didžiojo Nacionalinio susirinkimo prezidento pirmojo paminimo daktaro Petru Grozai laidotuvių dieną Maskvoje prie įstaigų, visuomeninių organizacijų pastatų, gyvenamųjų namų — gedulo vėliavos.

Dieną pareikšti gilios užuojautos dėl sunkaus smūgio, ištikusio brolišką rumunų tautą, Rumunijos Liaudies Respublikos ambasada atvyko draugai L. I. Brežnevai, N. G. Ignatovas, A. I. Kirilenko, N. A. Muchitdinovas, M. A. Suslovai, J. A. Furceva, A. N. Kosyginas, M. G. Perouchinas. Gedulingoje tyloje jie pabuvo keletą minučių prie draugo Petru Grozai portreto, pastatyto gedulo salėje.

Gedulo salėje buvo TSRS užsienio reikalų ministro pavaduotojas N. P. Firubinai, Rumunijos Liaudies Respublikos nepaprastasis ir įgaliojasis ambasadorius Tarybų Sąjungoje Michailas Dalia, kandidatas Rumunijos Darbininkų partijos Centro Komiteto politinio biuro narius Dumitru Koliu, einąs Rumunijos atstovo Ekonomines savitarpio pagalbos taryboje pareigas Cloré Georgé, ambasados patarėjas Trajanas Selmaru ir Jonas Kunas, Rumunijos karo atašė pulkininkas Baclu Romulus.

(TASS-ELTA).

mokytojus. Kas juos taip sudomino, sutraukė visus į biblioteką?

Iki pernal metų pavasario mičiuriniečiai nemėgo savo bibliotekos, ją užždavo tik tada, kai reikėdavo laukti valdybos posėdžio, apylinkės ar kolūkio pirmininko. Su nepastūkėjimu kolūkietiai žūrėjo į naują bibliotekos vedėją Zalubaitę. Neturint darbo patyrimo, kolūkietų pasiūlymų, pradžia jai buvo labai sunki. Bet ji suprato, kad kultūrinio darbo kalme stela yra vietos inteligentija.

Visas aktyvas pasiskirstė atskromis darbo šakomis. Organizuoti dramos ratelį ir jam vadovauti ėmėsi Novikovaitė, kanklių ansamblių organizuoti — buhalterė Tumienė, dainininkų grupę — mokytoja Girūnienė, o liaudies šokių rateliui vadovauti — pats kolūkio pirmininkas Vajega ir bibliotekos vedėja Zalubaitė. Darbas prasidėjo. Atėjo derliaus šventė — pirmasis egzaminas saviveiklininkams. Ji parodė ne tik gerą saviveiklininkų organizuotumą, bet ir išaugusį meninį lygį. Kolūkio saviveiklininkai dalyvavo rajono meno dekadėje.

Labai dažnai pasirodo scenoje senų šokėjų grupė — P. Jurkštas, V. Kaušakys su žmona ir kiti, kuriuos visuomet labai šiltai sutinka žiūrovalai. Nelengva jiems buvo prisiminti ir vėl išmokyti tuos šokius, ku-

riuos jie šoko prieš 30—35 metus. Bet ir juos, turinčius po 50—60 metų kolūkiečius, užvaldė vis labiau užverdantis kultūrinis gyvenimas, jaunimo entuziazmas, ir jie patys atjaunėjo.

Štai saviveiklininkas fermos darbuotojas Baronas, pernal išdirbęs 529 darbdienus, arba slatybės brigadininkas Grobllys visuomet suranda laiko atėti į repetitijas, į rengimus vakarus. Jiems ilko įdomu kartu su jaunimu darniame būryje praleisti laisvalaikį.

Bet juk ne visi kolūkiečiai vien tik saviveiklia užsiima. Yra daug ir knygos mylėtojų. Labai dažnai vakarais rasi bibliotekoje kolūkiečius Juosponį, Zovę, Gimbutį, Daglį, Groblytę ir daugelį kitų. Jie renkasi naujas knygas, gražina jau perskaitytas.

Biblioteka jau nebe gali patenkinti kolūkiečių. Jiems reikia erdvesnių patalpų. Jos bus, — užtikrina kolūkio pirmininkas Vajega. — 1958-1959 m. pastatysime savuskultūros namus.

Štai kodėl ilgai negęsta šviesa bibliotekoje, skamba dainos. Kolūkiečiai pamėgo susiburti vakarais, įdomiai praleisti laisvalaikį. O jis aletyje taps dar turiningesnis.

Puiki vietos inteligentijos, jaunimo iniciatyva pati kalba už save. Šia kryptimi reikia pasukti kultūrinį darbą ir kituose kolūkiuose.

MŪSŲ RAJONE

RUOŠIASI RINKIMAMS

„Setekšnos“ kolūkio kultūros namuose įrengtame agitpunkte vakarais susirenka Panemunėlio mašinų-traktorių stoties mechanizatoriai, kolūkiečiai. Čia jie skaito žurnalus, laikraščius, klauso pranešimų. Agitatoriai organizuoja pasikalbėjimus su rinkėjais apie TSRS Aukščiausiosios Tarybos IX sesiją, einamąjį momentą ir kitomis temomis. Kultūros namų saviveiklininkai repetuoja naują programą, kurią parodys aplinkinių kolūkių ir mašinų-traktorių stoties rinkėjams.

SUPILTI SĖKLŲ FONDAI

M. Melnikaitės v. 150 ha. Vaislinėmis sėklų kolūkyje baigti pilni daugiamečių žolių sėklų fondai. Sėklos baigtos valyti. Visuomeniniuose aruoduose saugoma 41 tona geros kokybės sėklos. Daugiamečių žolių pasėliai užims maždaug 140—

150 ha. Vaislinėmis sėklų kolūkyje baigti pilni daugiamečių žolių sėklų fondai. Sėklos baigtos valyti. Visuomeniniuose aruoduose saugoma 41 tona geros kokybės sėklos. Daugiamečių žolių pasėliai užims maždaug 140—

Visos sėklos patikrintos kontrolinėje sėklų laboratorijoje. Sėklų daigumas ir drėgnumas beveik atitinka kondicines normas.

K. Kustaitė

Gamina kompostą

„Artojo“ kolūkyje sudaryta kolūkiečių brigada durpių — mėšlo kompostui gaminti. Dviem traktoriais rogamis, kurias aptarnauja 10 krovėjų, durpės vežamos prie gyvulininkystės fermų. Kita grupė žmonių krauna durpės sluoksniais su mėšlu / krūvas. Šiuo metu jau pagaminta 570 tonų durpių — mėšlo komposta. Iš viso žiemos metu bus pagaminta virš 2000 tonų geros kokybės komposto.

J. Saulevičius

Studentiškos vestuvės

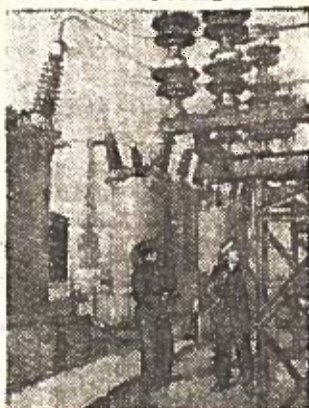
Sekmadienio popietę į Salų žemės ūkio technikumą salę šventiškai pasipuošę rinkosi technikumų dėstytojai ir moksleiviai. Neį paprastą koncertą skubėjo jie, bet į studentiškas vestuves. Nekantryiai laukė technikumų kolektyvas pasirodančių jaunavedžių — zootechnikos IV kurso mokinės Janinos Gruodytės ir agronomijos III kurso mokinio Petro Mikalkėno.

Linksmi šoko ir dainavo tą vakarą Salų žemės ūkio technikumą jaunimas, ilgai

nenutilo skambi muzika, dainos, smarkiai putojo miežių alutis, ilgai derėjosi melagis piršlys. O ir kaip nesilinksminti, juk tokios šaunios vestuvės technikumė pirmą kartą. Direktoriaus Kriaučiūnas, dėstytojai, draugai palinkėjo jaunavedžiams laimės ir pasisekimo gyvenime. Labai džiugu, kad tokia graži tradicija, naudojant puikius vestuvinius lietuvių liaudies papročius, vis labiau prigiją mūsų jaunosios kartos tarpe.

P. Judickas

PLAČIOJOJE TĒVYNĖJE

Plečiasi Azerbaidžano energetinė bazė. Mingečauro, Varvarinsko ir kitos HES leidžia pilnai elektrifikuoti šimtus žmonių, statybų, kolūkių, respublikos kaimo rajonų. Šiemet pradėjo veikti pastotė, dirbanti Mingečauro HES energija, Evlachscho rajone.

Nuotraukoje (viršuje) Evlachscho pastotė. Antroje nuotraukoje: TSRS Mokslių akademijos kalnų instituto bendradarbius L. A. Ivanovą ir A. M. Pugo, ruošiančius prietaisus stebėjimui masinio sprogdimo, pritaikant trumpą — sulėtintą sprogdinimą Gublinsko sachtuje (Kursko magnetinė anomalija). Artimiausioje ateltyje čia iškilis stambios kalnų rūdos pramonės įmonės. O. Kostejevo ir L. Portero (TASS) nuotr.

Su mel-
le ir pasi-

Vienos brigados žmonės

didžiavimu kalba mūsų MTS mechanizatoriai apie IX traktorinę brigadą, kurią nuo 1956 metų vadovauja Jonas Tuskenis. Ir tikrai yra už ką didžiuotis šios brigados mechanizatoriai. Dirbdami „Lenino keliu“ kolūkyje ir lenktynaudami su ten pat dirbančios X traktorinės brigados mechanizatoriais, jie 1957 metų gamybinių užduočių įvykdė 165,8 proc., pasiekė gerą atliekamų darbų kokybę, sutaupė per metus 3.096 kg kuro bei tepalų, 1.103 rublius remonto lėšų. IX traktorinė brigada tapo socialistinio lenk-

tytinavimo nugalėtoju ir visus metus laikė MTS pernešamąją raudonąją vėliavą.

Dauguma šios brigados traktorininkų — prityrę mechanizatoriai. Pats brigadininkas Jonas Tuskenis traktorininku dirba nuo 1950 metų, o nuo 1956 metų vadovauja brigadai. Jis gerai žino kolūkio laukus, sugeba palaikyti drausmę mechanizatorių tarpe. Jis visada palaiko tamprius ryšius su kolūkio valdyba, visada dalyvauja jos posėdžiuose bei kolūkio partinės organizacijos atviruose susirinkimuose.

Didelį patyrimą tu-

ri sukaukęs „DT-54“ traktoriaus vairuotojas Jonas Žiaugras. Iki tarnybos Tarybinėje Armijoje jis buvo pirmaujančiu MTS traktorininku. Praėjusį pavasarį, grįžęs iš Tarybinės Armijos, tęsia savo tradiciją — visada pirmauti. 1957 metų traktorinių darbų planą traktoriai „DT-54“ jis įvykdė 184,5 proc. ir sutaupė 1.192 kg degalų bei tepalų.

Broliai Juozas ir Valentinas Smalsčiai mechanizatoriai tapo 1953 metais. Komunistas Juozas Smalskis, būdamas brigados agitatoriumi, padėjo brigadininkui J. Tus-

kentul organizuoti socialistinį lenktytinimą, parodė gerą iniciatyvą, pirmasis pradėjęs brigados turimomis priemonėmis valyti nuo dirvų akmenis. Kadangi MTS neturi kitų priemonių akmenų vertimui, tai broliai Smalsčiai panaudojo tam paprastą vikšrų grandinę. Juozas su savo traktoriai „DT-54“ išversdavo akmenis ir užveždavo juos ant geležies lapo, o Valentinas su „Natiuku“ nugaubendavo į nurodytą vietą. Tokiu būdu broliai Smalsčiai iš „Lenino keliu“ kolūkio laukų išvertė ir išvežė daugiau kaip 600 m³ akmenų ir

„Jaunosios gvardijos“ kolūkyje — 258 m³ akmenų.

Brolių darbo rezultatai — aktyvūs. Juozas metinį darbų planą įvykdė 145,2 proc. ir sutaupė 1.379 kg degalų. Valentino metinio darbų plano įvykdymo rezultatas — 163 proc., esant 139 kg kuro ir 672 rubliams remonto skirtų lėšų ekonomijai.

„Brigados sūnus“ — taip vadina mechanizatoriai aštuoniolikmetį traktoriaus „U-2“ vairuotoją Stasį Makšimą. Jis tik pirmus metus dirba brigadoje, perėmęs traktorių iš išvykusio į Tarybinę Armiją brolio Jono. Bet „sūnus“ pasirodė esąs

vertas savo tėvų — vyresniųjų brigados mechanizatorių. Draugų padedamas, jis greit išmoko puikiai dirbti, ir metinį darbų planą įvykdė 175,5 proc., tokiu būdu atsilikęs tik nuo J. Žiaugros, o kitus brigados mechanizatorius pralenkęs. Be to, nors jo „U-2“ jau senyvo amžiaus, sutaupė 223 kg degalų ir 409 rb. pagal limitą remonto skirtų lėšų.

Visi brigados nariai — kolūkiečių vaikai, todėl jie stengiasi ne tik sparčiai, bet ir gerai dirbti.

Už gerą darbą — geras ir atlyginimas.

(Nukeista | 2 ps.)

TAI BUVO PRIEŠ 40 metu

PIRMASIS TARYBU VALSTYBĒS KONSTITUCIJOS DOKUMENTAS

Prieš keturiasdešimt metu, 1918 metais sausio 17 (4) d. „Pravdos“ laikraštis išspausdina pirmąjį Tarybu valstybės konstitucijos dokumentą — „Dirbančiosios ir išnaudojamios liaudies teisių deklaraciją“. Deklaraciją priėmė Visos Rusijos Centrinis vykdamosios komitetas. Šiame V. I. Lenino parašytame pasaulinės — istorinės reikšmės dokumente pirmą kartą buvo susumuoti Didžiojo Spalio iškovojimai. Jame trumpai ir aiškiai išdėstyti socialistinės revoliucijos Rusijoje pasiekimai. Deklaracija visam pasauliui paskelbė Rusiją

darbininkų, kareivių ir valstiečių deputatų tarybų respublika, kurioje visa valdžia priklauso tik darbo žmonėms ir jų atstovams — Taryboms. Deklaracijoje pabrėžiama, kad Rusijos Tarybų Respublika yra įkurta laisvų nacijų laisvos sąjungos pagrindų, kaip tarybinių nacionalinių respublikų federacija. Joje taip pat nurodomi pagrindiniai Tarybų valstybės uždaviniai: panaikinti bet kokį išnaudojimą vieno žmogaus kito žmogaus, nuslopinti eksploatatorių, organizuoti socialistinę visuomenę. Deklaracija patvirtino privatinės nuosavybės žemėi

panaikinimą, pagrindinių gamybos priemonių, bankų ir transporto nacionalizavimą, įstatymų dėl darbininkų kontrolės, užsieninių paskolų anuliavimą, įvedė visuotinę darbo prievolę, dekretavo Raudonosios Armijos sudarymą. Deklaracijoje buvo ryškiai nubrėžti taikios Tarybų valstybės užsienio politikos principai.

Sausio 18 (5) d. Visos Rusijos Centrinio vykdamosios komiteto vardu J. M. Sverdlovas Deklaraciją pateikė Steigiamajam susirinkimui apsvaistinti. Tačiau kontrrevoliucinė šio susirinkimo dauguma atsisakė apsvaistinti ir priimti Deklaraciją, parodydama darbo žmonių masėms savo antilaudiškimą. Išvairius Steigiamąjį susirinkimą, Deklaraciją patvirtino Trečiasis Visos Rusijos Tarybų suvažiavimas. Savo kalboje prieš uždariant suvažiavimą V. I. Leninas pabrėžė, kad „Šis suvažiavimas, įtvirtinęs naujosios, Spalio revoliucijos sukurtos valstybinės valdžios organizaciją, nurodė būsimosios socialistinės statybos gaires visam pasauliui, visų šalių darbo žmonėms“.

„Dirbančiosios ir išnaudojamios liaudies teisių deklaracija“ sudarė pirmosios Tarybinės konstitucijos pagrindą.

Trumpai

Įdomų seminarą agitatoriams organizavo miesto agitpunktas Nr. 3. Seminaro dalyviai išklausė LKP Rokiškio RK lektoriaus drg. Lapinsko pranešimą apie tarptautinę apžvalgą, o komjaunimo rajono komiteto sekretorius drg. Pulutkis papasakojo apie agitacinio darbo uždavinius jaunųjų rinkėjų tarpe.

Agitatoriai pasidalino darbo patirtimi ir patvirtino masinių darbo priemonių planą.

A. Kalvaltis

Agitpunktai atidaro duris lankytojams

Laikas bėga labai greitai. Nespėsi ir apsidairyti, o kovo 16-toji — rinkimų į TSRS Aukščiausiąją Tarybą diena, bus čia pat. Ar apie tai pagalvojo visi rajono agitacinių punktų vedėjai? Labai svarbu, kad kuo greičiausiai jauktai įrengtų agitpunktų durys plačiai atsivertę rinkėjams.

O norint, kad

kiekvieną vakarą agitpunkte netrūktų svečių, reikia jauktai įrengti, skoningai ir meniškai apipavidalinti. Eilė praėjusių rinkimų parodė, kad daugelis mūsų rajono agitpunktų gerai

atliko savo paskirtį. Jie buvo tikri visos rinkiminės kampanijos politinio-masinio darbo vadovavimo štabai. Štai galima paminėti miesto agitpunktą Nr. 3. Visuomet malonu būdavo užsėti į jį. Čia ir literatūra, ir vaizdinė agitacija, ir šūktai — viskas savo vietoje. Reikia pažymėti, kad ir dabartiniu metu šio agitpunkto vedėja drg. Babenskaja energingai pradeda tvarkyti visus reikalus.

Agitacinio darbo planavimas

yra viena svarbiausių agitpunkto darbo sričių.

Dusetų rajono „Spindulio“ žemės ūkio artelėje pernai linai buvo auginami 24 hektarų plote. Šią vertingą techninę kultūrą kolūkiečiai laiku nurovė, nukulė, išmirkė ir išklėję. Dabar Dusetų MTS pirminio linų apdirbimo punkte kolūkiečiai mina linus.

Nuotraukoje: (iš kairės į dešinę) Elvina Slapšinskaitė ir Milda Sirutytė paduoda linus į linų brūkimo mašiną.

M. Baranausko (ELTA) nuotr.

NEABEJOJAME — 40 centnerių bus!

BALYS NAKUTIS „Šetekšnos“ kolūkio klaučių fermos vedėjas

Šimtui hektarų ariamos 1956 metais mūsų kolūkyje buvo pagaminta tik po 3 centnerius klautienos. Nereikia ir aiškinti, kad tals metais iš gyvulininkystės mes tegavome tik nuostolius. O štai pernai iš gyvulininkystės jau gavome virš 400 tūkstančių rublių. Klautienos gamybą padidiname 5,5 karto, t. y. iki 16,7 cnt šimtui hektarų ariamos.

Talgi, pradžia buvo sunki, bet rankų nenuleisdome. Svarbiausia, kad visi, pradėdami pirminku, baigiant eiliniu kolūkiečiu, tvirtai nutarėme ištraukti kolūkių iš palaidos balos ir tuojau kibome į darbą. O dirbant atsiranda patyrimas, atsiranda ir laimėjimai.

Šiame mes įsipareigojome šimtui hektarų ariamos pagaminti po 40 centnerių klautienos.

— Ar ne per daug užgriebė? — suabejojo kalmynai, išgirde apie mūsų įsipareigojimus.

— Ar ne per mažai? — galvojame mes patys.

Iš tikrųjų, prisilimant įsipareigojimus, daugelis iš mūsų kalbėjo apie 50 centnerių. Ir, kaip atrodo, ne be pagrindo. Galimybės tam yra, manau, ne tik mūsų kolūkyje, bet ir kituose rajono kolūkuose.

Šiuo metu mūsų kolūkio garduose penimos 244 klautės, neskaitant

motininių. Jas nupenėsime iki 100 kg svorio ir realizuosime dar pirmame šių metų pusmetyje. Tokiu būdu šimtui hektarų ariamos mes jau turėsime pagaminę po 25 cnt klautienos.

Turime 22 paršavedes, kurios pirmą kartą paršuosios kovo pabaigoje — balandžio pradžioje. Be to, išskyrėme 20 vienkartinę paršavedžių. Iš viso numatome gauti apie 560 paršelių, iš kurių didžiąją dalį iki 90–100 kg nupenėsime dar šiais metais. Talgi, yra reali galimybė įsipareigojimą — šimtui hektarų ariamos žemės pagaminti po 40 cnt klautienos — ne tik įvykdyti, bet ir žymiai viršyti. To mes ir sieksime.

Nors pas mus nėra geros bei erdvios klautidės, bet ir čia išėjome iš padėties. Pasitarėme su kolūkiečiais, ir daugelis iš jų sutiko auginti kolūkiui bekonus pas save. Dabar penki kolūkiečiai peni kolūkiui 84 klautės. Numatome dar 60 klautių duoti šiems kolūkiečiams nupenėti. Pašarus, malkas ir kl. jiems pristato du kolūkio vežikai. Už nupenėtas klautes kolūkiečiams užskaitome darbdarbius. Tokia praktika davė gerus rezultatus.

Šiuo metu apsirūpinome medžiaga ir netrukus pradėsime statyti vasaros stovyklą klautėms. Tai, be abejo, daug prisidės prie klautienos gamybos didinimo mūsų kolūkyje.

Pašarų klausimas pas mus taip pat išspręstas. Iš praėitų metų derliaus klautėms išskyrėme 230 tonų bulvių, 140 tonų koncentratų (miežių, avižų, mišinio, kviečių ir rugių atliekų) ir kitų pašarų. Vienu žodžiu, pagaminti 40 cnt klautienos šimtui hektarų pašarų iki naujo derliaus mums užteks. O jeigu dar gausime nusipirkti koncentratų, tuomet drąsiai galime galvoti ir apie 50 cnt klautienos šimtui hektarų ariamos. Tam tikslui šiemet numatėme dar trečdaliu išplėsti bulvių pasėlių plotą.

Geru žodžiu reikia paminėti mūsų klautių šėrkes V. Mastionienę, G. Čeplynskaitę, G. Mastionytę. Jų prižiūrimos klautės vasaros metu per parą priauga po 600–700 gramų, o dabar — iki 500 gramų. Jos pašarus moka gerai paruošti, laupiai naudojami. Pagal priaugintą svorį klautių šėrikėms ir mokamas atlyginimas. Nuo realizuotos produkcijos pinigais joms išmokama 3 procentai, be to, nuo 20 nupenėtų bekonų vienas tenka visoms trims šėrikėms.

Šiuo metu apsirūpinome medžiaga ir netrukus pradėsime statyti vasaros stovyklą klautėms. Tai, be abejo, daug prisidės prie klautienos gamybos didinimo mūsų kolūkyje.

„Agitatoriaus žodis jaunimui“. Tokių pavyzdžių galima būtų sūminėti ir daugiau. Iš jų būtina padaryti vieną išvadą — agitpunkto darbą reikia planuoti ne formaliai, bet gerai išnagrinėjus vietines sąlygas ir tuos etnomo momento uždavinius, dėl kurių igyvendinimo šiuo metu kovoja tarybiniai žmonės.

Pas mus rinkimai — šventė,

todėl ir agitpunktų darbo planuose privalo būti numatyta kuo daugiau masinių priemonių, kuo daugiau meno sa-

Vlenos brigados žmonės

(Atkelta iš 1 psl.)

Gerai buvo 1957 metais šios brigados mechanizatoriams. J. Tuskenis ir J. Smalskys įsigijo motociklus ir daug kitų vertingų daiktų. Be to, J. Tuskenis įrašytas į MTS Garbės knygą, apdovanotas LTSR žemės ūkio ministerijos Garbės raštu ir pinigine premija. Vertingoms dovanoms ir rajono vykdamosios komiteto bei MTS Garbės raštais apdovanoti beveik visi brigados nariai. Dabar brigados mechanizatoriai kiekvie-

nas savo darbo bare ruošiasi pavasariui. Jonas Tuskenis vadovauja užpakalinių tilių remonto mazgui, kuris yra vienas iš pirmaujančių remonto darbuose. Broliui Smalskiiui sėkmingai darbuojasi važiuoklių mazge, o Stasys Makšimas — surinkimo mazge.

Vist brigados nariai gerai žino, kad kokybiškai atremontavus techniką, darbų metu nebus jokių gedimų, o šito jie kaip tik ir siekia.

Ateinantį pavasarį mechanizatoriai pasiryžę dirbti dar geriau.

— Neduosime pakelsti užrašo ant larpbrigadinės pereinamosios vėltavėlės: „Pirmaujančiai IX traktorinei brigadai“. — kalba jie.

Jų žodis — tvirtas.

A. BRUŽAS
Panemunėlio MTS
partinės organizacijos
sekretorius

UKRAINOS TSR. Odesos maisto pramonės mašinų statybos gamykla praėjusiais metais išleido 32 rasių mašinas. Jų tarpe nauji savaeigiai grūdų pervežimo vežimėliai, naujos grūdų džiovyklės, įvairūs aparatai maisto koncentratams gaminti.

Nuotraukoje: surinkėjai Leonidas Cobotarius (kairėje) ir Ivanas Bondarenko ruošia išsiuntimui naują grūdų džiovyklą. Per pamainą jie įvykdo po dvi ir daugiau išdirbio normų.

A. Podberiozkinio (TASS) nuotr.

Kukurūzu augintoju patyrimas

„Duokiškio“ kolūkto pirmininkas drg. Markovas praėjusiam „Po Spalio vėliava“ laikraščio numeryje pasisakė, kaip buvo organizuotas kukurūzų auginimas kolūkyje.

Drg. Markovas kėlė klausimą, kaip auginami kukurūzai kolūkiečių priesodyniuose sklypuose. Iš straipsnyje pateiktų faktų matosi, kad toks kukurūzų auginimo organizavimas davė neblogus rezultatus.

Perskaitęs straipsnį, aš, o taip pat, kiek teko girdėti, ir daugelis kolūkiečių, pilnai sutinkame su drg. Markovo nuomone.

Praėjusiais metais visiškai panašiu būdu buvo auginami kukurūzai ir mūsų kolūkyje. Žinoma, iš pradžių šio darbo organizavimas vyko kiek sunkiau. Buvo ir tokių kolūkiečių, kurie nelabai norėjo perkelti dalį savo priesodybinio sklypo į kitą vietą.

Tačiau dauguma paveikė atsilikusius. Kolūkiečiai matė, kad jie į savo priesodybinius sklypus kasmet išveža didelius mėšlo kiekius. Žemė pasidarė per daug riebi. Pasodintos bulvės daugiausia išaugdavo į didelius kamienus, o gumbai būdavo maži.

Kai kurie tada ėmė mažinti bulvių plotus, o sėti daugiau vasarinių kultūrų, ypač miežių. Deja, ir jie užaugę dideli, suguldavo nespėję pribrešti.

Dėl to daugelis kolūkiečių mielai sutiko auginėti kukurūzus savo priesodybiniuose sklypuose, kurie mėgsta gerai įtręštą ir įdirbtą žemę. Tą priesodybinio žemės sklypo plotą, kuris buvo užimtas kuku-

rūzais, išskyrėme kitoje vietoje, netoli namų.

Kolūkto valdybos nutarimu kiekvienas kolūkiečio kiemas turėjo auginėti po 15 arų kukurūzų. Tokių klemų atsirado apie 100. Bendras kukurūzų plotas sudarė 15 ha.

Visiems kukurūzų augintojams buvo numatyta materialinio paskatinimo priemonės. Planinė užduotis buvo nustatyta gauti iš 15 arų 5 tonas žaliosios ku-

kurūzų masės. Už išaugintą kukurūzų žaliosios masės toną buvo nutarta mokėti po 20 rb., o už toną, išaugintą virš plano—po 50 rublių.

Ellė kolūkiečių žymiai viršijo kukurūzų derliaus gavimo planines užduotis. Kolūkiečiai Jonas Puruškis ir Jonas Vilys iš 15 arų gavo po 7 tonas žaliosios kukurūzų masės. Be darbadėnių, papildomai jiems išmokėta po 600 rublių.

Gerą kukurūzų derlių gavo kolūkiečiai Juozas Savickas, Antanas Kavolūnas, Juozas Čyplys ir daugelis kitų.

Norū atžymėti kolūkietį Jokūbą Bagastiejevą. Būdamas senyvo amžiaus, jis buvo vienas iš kukurūzų auginimo iniciatorių.

Bendras kukurūzų, auginamų kolūkiečių priesodybiniuose sklypuose, derlius vidutiniškai buvo

po 300 cnt iš ha.

Kukurūzų pasėlių tręšimas buvo atliekamas mineralinėmis trąšomis. Į kiekvieną arą buvo išberta po 20 kg superfosfato, 10 kg kalio druskos ir 10 kg amonio siltetro.

Šiais metais dauguma kolūkiečių pasisūlė auginėti ne po 15 arų kukurūzų, o daugiau. Valdybos nutarimu kiekvienas kolūkiečio kiemas turės auginėti vidutiniškai po 20 arų kukurūzų. Tokiu būdu kiekvienai karvei išeis po 6 tonas vien tik kukurūzų siloso.

Dabartiniu metu dauguma kolūkiečių aktyviai ruošiasi kukurūzų auginimui. Veža į kukurūzams skirtą žemę mėšlą. Kolūkio žemdirbiai dės visas jėgas, kad pralenkti „Duokiškio“ kolūkių auginant kukurūzus. Na, apie rezultatus pakalbėsime rudenį.

P. ŽVIRBLIS
„Ragelių“ kolūkto pirmininkas

Ir mes palaikome drg. Markovo nuomone

NAUJA INSTRUKCIJA DĖL MOKINIŲ KĖLIMO Į AUKŠTESNES KLASES IR EGZAMINŲ

Lietuvos TSR Švietimo ministras patvirtino instrukciją dėl egzaminų ir mokinių kėlimo į aukštesnes klases.

Pagal šią instrukciją pradinė, septynmečių bei vidurinių mokyklų I—VI klasių mokiniai toliau bus atleidžiami nuo vasarai skirtų darbų kursui pakartoti. Į aukštesnes klases mokiniai bus kėlimi be papildomo žinių tikrinimo arba palikti antriems metams toje pačioje klasėje. Rusų ir lenkų dėstomąja kalba mokyklų septyntose klasėse įvedamas lietuvių kalbos egzaminas žodžiu.

Iki šiol eksterno egzaminai buvo laikomi tik ministerijos paskir-

tose vidurinėse mokyklose. Tuo būdu šių mokyklų mokytojai buvo apkraunami papildomu darbu. Siekdama atpalaiduoti mokytojus nuo papildomo apkrovimo, Švietimo ministerija sudarys specialias komisijas laikantiems egzaminus eksternu. Eksterno egzaminai bus laikomi dviem laikotarpiais (nuo gegužės 30 d. iki liepos 15 d. ir rugpjūčio 20—30 d.).

Šia instrukcija baigiamosios klasės mokiniams geresniam pažymui, įrašomam į brandos atestatą, gauti leidžiama perlaikyti tik TSRS Konstituciją, kuri išeinama septyntojoje klasėje.

(ELTA).

LAIŠKAI IŠ KAMAJŲ

Nauji namai

Žiaurūs pėdsakus paliko atitraukdami hitleriniai barbarai Kamajuose. Beveik visas miestelio vidurys buvo paverstas į griuvėsius ir pelenus.

Nuo tų dienų praejo, palyginti, nedaug metų. Tačiau karo žaizdų jau nebematyti. Kiekvienais metais miestelyje didėja naujų namų skaičius.

Vien per paskutiniuosius metus naujuose namuose atšventė įkurtuves kolūkiečiai Kaupas, Lašas, Cepukas, Šoferis Gipiškis, eigulis Siniuskas ir kt.

Praeis dar keletas metų, ir Kamajai taps dar gražesni, negu jie buvo.

O. Vallonytė

Saviveiklininkai scenoje

Suaktyvino savo darbą paskutiniu metu Kamajų kultūros namai. Kiekvieną vakarą čia gausu jaunimo, o taip pat ir senyvo amžiaus žmonių. Vieni čia ateina į biblioteką

pasikeisti naujų knygų, pasiskaityti naujų laikraščių.

Bet už vis triukšmingiausia bėna kultūros namų salėje, kur vyksta meno saviveiklos repeticijos. Neseniai apylinkės gyventojai matė Narečionio 3 veiksmy komediją „Nuostabus bičiulis“. Aktyviausi meno saviveiklos dalyviai yra kolūkio zootechnikė Baršytė, pašto darbuotojas Cvirka ir kt.

J. Varnas

Jo visi laukia

Labai gerai pažįsta „Lenino keliu“ kolūkio kolūkiečiai Algirdą Galvydį. Jis yra jų laukiamiausias asmuo ir apsilanko kolūkiečių namuose ko ne kiekvieną dieną. Vieniems naujus laikraščius ir žurnalus, kitiems laiškus ir telegramas atneša. Kolūkiečiai noriai prenumeruojasi spaudą, nes žino, jeigu ją pristato Algirdas, jie laikraščius gaus visuoimet naujus, be pavėlavimų.

J. Aukštikalnis

Štai kaip jie „dirba“

Šią įsidėmėtiną fotografiją paskelbė Vakarų Vokietijos žurnalas „Der Stern“. Vienoje karalystėje, viename krašte į priėmimą atėjo dama iš amerikiečių ambasados. Jos rūbai ir šukuosena buvo be priekaištų, kaip ir tinkama „aukštosios“ višumenės moteriai. Tačiau nukirpus šios „meilingos“ damos dešinę suknelės pusę, pasirodys (žiar. nuotr.), jog ji visa apkarstyta miniatiūriniais ne visai geros paskirties prietaisais.

Daili šukuosena slepia mažytį aparatą slaptam

klausymuisi, kuris pritvirtintas prie ausies (1). Prie diržo prikabinatas magnetofonas (2). Įdomiems pasikalbėjimams užrašyti. Vienas mikrofonų įtaisytas rankiniame laikrodėlyje (3), kitas ant kratinės (4). Sis sujungtas su nepaprastai mažu siųstuvu (5) ir antena (6). Šio aparato pagalba dama gali perduoti savo įrašus tiesiog iš baltiaus salės tiems, kurie ją čia atsluntė.

Panaši, šnipinėjimo tikslams skirta, aparatūra JAV dabar plačiai gaminama. Nuo aštuonių iki dešimties tūkstančių inžinierių ir konstruktorių specialiose laboratorijose užimti šiuo darbu. Beveik 50 milijonų dolerių buvo išleista vien tik

specialioms patalpoms statyti. Neseniai JAV senatas asignavo 4,5 milijardo dolerių karinio mokslo tikslams — taip kukliai buvo pa-

vadintas sis istaids straipsnis. Kokie šie tikslai — visiems aišku. Žurnale išspausdinta ir kita šnipinėjimo naujovė, ši kartą pritaikyta vyrams. Neįkalti pirmam žvilgsnui akiniai slepia savyje mikrofoną, siųstuvą ir anteną.

Tačiau visa tai nedaug tepadedo žvalgybinių centrų ponams. Jų rezidentai, nežiaurint į technikos stebuklus, rapestingą išdresiravimą ir milžiniškas išlaidas, vienas po kito žlunga. Šnipai „dega“, sutikdami socialistinių šalių gyventojų budrumą. Nei milijonai dolerių, nei naujausia aparatūra nepadės jiems įveikti šią nenugalimą sieną.

MASKVA. Šusevo vardo rusų architektūros muziejaus salėse atidaryta konkursinių V. I. Lenino paminklo Maskvoje projektų paroda. Konkursumi atsiųsta daugiau kaip 130 projektų.

Vyriausybės nutarimu paminklas turi būti pastatytas Lenino kalnuose.

Nuotraukoje: lankytojai apžiūri parodą. E. Jevzerlichno (TASS) nuotr.

Mūsų medžiagos pėdsakais

„ISPAREIGOJIMAI IR GALIMYBĖS“

Tokio pavadinimo straipsnyje, tilpusiame „Po Spalio vėliava“ praeitų metų Nr. 100 (1636), buvo kritikuotas „Aušros“ kolūkis dėl prisiimtų įsipareigojimų neįvykdymo.

1957 m. gruodžio 31 d. įvykusi apylinkės tarybos sesija apsvaustė praeitų metų socialistinių įsipareigojimų vykdymą. Kolūkio va-

dovybė sesijoje davė pažadą šiais metais priimtus įsipareigojimus vykdyti skirti pagrindinį dėmesį. Apylinkės taryba atėityje dar labiau sustiprins kolūkio gamybos kontrolę ir sieks, kad priimtus įsipareigojimus kolūkis pilnai įvykdytų.

B. BUTKYS

Onuškio apylinkės pirmininkas

viveiklos koncertų bei įvairių kitų kultūrinių priemonių. Tam sąlygos pas mus rajone yra. Juk šiandien nerasime tokio kolūkio, tokios mokyklos, kur nedirbtų šaunieji mūsų saviveiklininkai. Agitpunktų vedėjai privalo su jais palaikyti kuo artimiausius ryšius. Rinkiminėje kampanijoje agitpunktai kalme ir mieste tik tuomet taps viso politinio masinio ir kultūrinio darbo centrais, kada šeštadentio, sekmadienio vakarais juose skambės tarybinė daina, suksis liaudies šokių kolektyvų poros. Mūsų rajono dirbantieji

sėkmingai sprendžia partijos ir vyriausybės iškeltus uždavinius. Jie sąžiningai dirba, kelia rajono ekonomiką. O po našaus darbo galima ir pasilinksmiti.

Tegu tokias trumpas pastabas įsidėmi kiekvienas agitpunkto vedėjas. Papildydamas jas savo energija bei iniciatyva, jis užtikrins viso agitacinio darbo sėkmę, o rinkėjai, savo vieningai allduos savo balsus už geriausius liaudies atstovus į aukščiausiąjį mūsų šalies valdžios organą — TSRS Aukščiausiąją Tarybą.

Z. Lapinskas

E. ULDUKIS

Žaliosios salos paslaptis

11

Jie sėdėjo už stalo, pilstė degtinę į skardinį puodelį, šnekėjosi. Tėvas daug ko matė karo metu. Buvo Maskvoj, Baškrijoj. Karliavo prie Kursko. Mušė fašistą Berlyno gatvėse. — Ten paskutinėmis karo dienomis užkliudė ji vokiška skeveldra. Beveik 4 metus išgulėjo karo ligoninėje, grumdamsis su mirtimi. Nugalėjo. Ir štai sugrįžo. Jis klausėsi vyrų kalbos apie žemę, apie tai, kad dabar sunku verstis. Rūkė gauruotus antakius, pešiojo save dviem dešimtosios rankos pirštais už kareiviškų ūsų. O vietoj kairiosios kabėjo tuščia, už diržu užkišta rankovė. Žiūrint į ją, mane nukrėsdavo šurpas. O motina patylūkais šiuostėsi prikyšte ašaras.

— Kaip gi dabar gyvenimą tvarkysim, Vyliutai? — klausė tėvą Mykolas Pašilys. Ir visi iš karto sužiūrėjo į tėvą. Smilko suklinės.

12

— Tvarkysim naujoviškai, — svarbiai pratarė tėvas. — Taip, kaip Rusijoje valstietis susitvarkė. — Į kolchozą, vadinas? — būkščiai susigūžęs, paklausė Vaišvala.

— Į kolchozą! Kito kelio mums nėra.

Ir vėl pasipylė klausimai apie tai, kaip tvarkosi Rusijoje kolūkliai, kaip žmonės juose gyvena.

Gaila, labai gaila, kad nebuvo tąkart pas mus Ignukas! Daug ko naujo jis būtų tą vakarą išgirdęs. Pasirodė, kad Partija — tai ne štai pas vienas žmogus, o daugybė žmonių — komunistų — ją sudaro. Ir tvirta ji todėl, kad gina paprastų žmonių reikalus, padeda kurti kolūkius.

Vaišvalai nepatiko tėvo kalba. Šoneliu, šoneliu jis prisilinko arčiau durų ir, užsimaukšlinęs ant plikos, kaip žąsies klausinys, galvos zulkio kepurę, išnėrė iš trobos...

13

O kiti vyrai dar ilgai sėdėjo prie stalo.

Pažliugo keltai. Už Egluonos nupliko kalvų viršūnės. O pas mus, pamiškėje, vis dar rlogsojo sniego pusnys. Iš jo mes lipdydavome buožes ir paskiau negailestingai sušaudydavome sniego gniūžtėmis.

Kartą mūsų mokykloje susirinko visi Meldučių vyrai. Iš už Egluonos atvažiavo valsčiaus partorgas Mikšys ir dar du jauni vyrukai su skaisčiais ženklukais švarkų atlapuose. Veliut mes su Ignuku bandėme prasmukti į susirinkimą. Mokykla buvo kimšte prikimšta žmonių, ir mūsų nelėjo. Tačiau mes žinojome, kad susirinko vyrai kolūkio sukūrimo reikalui.

Nieko nepesė, mes nuklydome prie Egluonos. Ledas ant jos pamėlynavo, lyg ji kas rašalu būtų apitejęs. Po ledu jau šniokštė vanduo. Šimtai upelių

15

kaip Galtino klojimo vartai, langais...

— Kolūktus siūlo kurti partija, — karštai aiškinau aš toliau. — O partijai mes — lyg ir vaikai. O kada tau motina ko blogo troško?

Ignukas susiraukė: — Na, motina, tai ji... karštats ir diržu per nugarą paglosto...

— „Paglosto“... O tu neišdykauk... Aistmeni, ką mokytojas sakė? „Jei nori tapti pionieriumi — būk pavyzdžiu kitiems!“

Būti pionieriais — mūsų svajonė. Ir mokytojas mums pradžė, kad, dabar gerat pastaruošė, mes per Gegužės šventes duosime iškilmingą pasižadėjimą, ir mus priims į pionierius...

Greit pradėjo temti, ir mes nuėjome pas mokytoją.

Susirinkimas mokykloje jau buvo pasibaigęs. Švietė vienin-

14

skambėdami krito į pasipūtusią Egluoną.

— Greit pavasaris! — pasidžiaugė Ignukas. — Tuoj jau ir varnėnai parlėks...

Mėisvose ūkanose skendėjo ežerai. Žaliosios salos ažuolai, nustimėję sniego drabužį, dabar stovėjo pliki ir larsi laukė, kada nuslinks nuo ežero ledo pluta, kad galėtų išsimaudyti.

— Vaišvala sako, kad kolūkuose mūsų pražūtis, — staiga pasakė Ignukas. — Atims tik iš valstiečių viską ir iš namų išvarys...

— O tu girdėjai, ką mano tėtis sakė? — užspuoliau aš draugą. — Vaišvala — buožė, jam kolūktis — daigtis po kakti. O mums, biedniokams, tik kolūkuos atsikvėpti.

Kiekvieną kartą, kai aš tartu tą nuostabų ir nelabai suprantamą žodį, man vaidenasi nauja dviaukštė mūrinė mokykla su erdviomis klasėmis ir didžiuliais,

16

telis mokytojo kambarėlio langas. Mes sustojome prie durų ir staiga pamatėme vineliu prie stenos prismeigtą lapelį.

... Mokytojas tyloomis perskai-
lė lapelį, suraukė antakius.

— Kas ten parašyta, mokyto-
jau? — paklausė Ignukas.

— Menkniektai, — atsiliepė mokytojas ir, neparodęs mums lapelio turinio, įmetė jį į krosnelę.

Meldučiuose neramu. Sklinda gandai, kad apylinkėse slaučiant banditų gauja. Lapelį, išlipdyti ant mokyklos sienos ir išmėtyti kaime — jų darbas. Vienuose jie gąsdina žmones kolūkliais, kituose grasina. Jie žada pakarti kiekvieną, kas išdrįs įstoti į kolūką.

Ignukas man pasakoja:

— Vakar teta Adelė grįžo iš Rokiškio ir miške sutiko tris vyrus. Barzdotti, su vokiškais automatais. Pamatė ją ir, lyg vilkai, — į mišką.

Žinios

apie kūlimo ir daugiametį žolų sėklų fondų supylimo eigą rajono kolūkiuose 1958 m. sausio 10 d. (plano įvykdymas procentais)

eil. Nr.	Kolūkio pavadinimas	Iškulta grūdinių kultūrų	Iškulta daugiamečių žolų	Supilta daugiamečių žolų sėklos
Panemunėlio MTS zona				
1.	„Jaunoji gvardija“	100,0	100,0	36,9
2.	Mičiurino v.	100,0	92,5	71,7
3.	„Atžalynas“	100,0	83,3	65,2
4.	„Už taiką“	98,7	85,3	100,0
5.	„Žalgiris“	97,8	100,0	70,0
6.	„Šetekšna“	97,4	66,6	34,2
7.	„Artojas“	96,9	8,7	13,9
8.	„Duokiškis“	95,8	100,0	12,2
9.	„Gegužės Pirmoji“	95,4	10,2	8,2
10.	„Vyturys“	92,1	17,1	6,6
11.	„Lenino keliu“	90,8	—	—
Viso zonoje:		96,6	50,7	35,0
Rokiškio MTS zona				
1.	Marytės Melnikaitės v.	100,0	100,0	84,0
2.	„Pirmyn“	100,0	63,0	53,6
3.	„Žvaigždė“	100,0	33,3	9,6
4.	„Pilis“	98,9	100,0	40,0
5.	„Pergalė“	97,3	30,0	12,5
6.	„Socializmo keliu“	92,1	50,0	28,3
7.	„Rageliai“	90,7	32,0	27,7
8.	Salomėjos Nėries v.	90,0	100,0	26,1
9.	„Tikruoju keliu“	85,4	32,0	46,0
10.	Liudo Gėros v.	83,2	—	11,6
11.	„Nemunėlis“	81,3	—	—
12.	„Anšra“	80,0	20,6	10,2
13.	„Naujas gyvenimas“	77,9	35,1	21,6
14.	„Tarybų Lietuva“	73,8	31,2	50,0
Viso zonoje:		88,2	37,7	27,2

Rajono plano komisija

JUNGTINĖSE AMERIKOS VALSTIJOSE RAGINAMA TOLIAU VYKDYTI GINKLAVIMOSI VARŽYBAS

Vašingtone toliau vyksta senato karinės parengties klausimų pakomisijos posėdžiai. Per pastarąsias dvi dienas uždaruose pakomisijos posėdžiuose kalbėjo JAV karinių oro pajėgų štabo viršininkas generolas Tomas Uaitas ir valdomųjų sviedinių konstravimo darbų vadovas generolas majoras B. Šreiveris. Kaip ir ankstesnieji „liudininkai“, kalbėję pakomisijoje, KOP atstovai reikalavo toliau stiprinti Jungtinėse Amerikos Valstijose ginklavimosi varžybas ir skirti papildomus asignavimus Amerikos karinėms oro pajėgoms. (TASS-ELTA).

Mokslo ir technikos NAUJIENOS

Pirmoji tarybinė kinopanorama

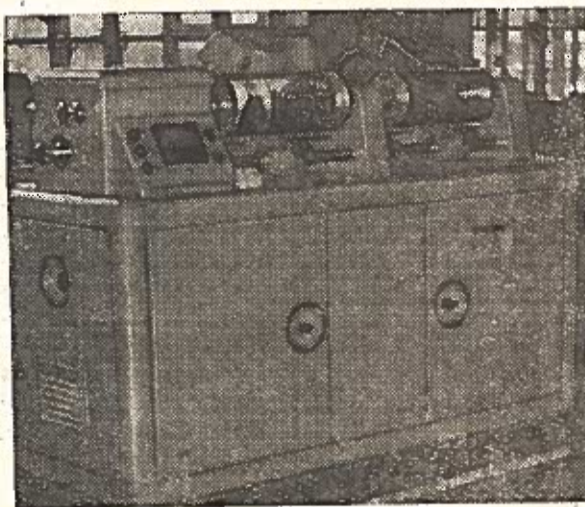
Ukrainos sostinėje pirmajame šalies panoraminiam kinoteatre buvo demonstruojamas pirmasis tarybinis panoraminis filmas.

...Salėje gėsta šviesa ir didžiuliam ekrane ryškėja žodžiai: „Ir platus gi kraštas mūsų...“

Išnyko riba tarp žiurovo ir ekrano. Sėdėdamas salėje, kiekvienas jaučiasi ne stebėtoju, o tiesioginiu visų kinofilmo įvykių dalyviu. Filme „Ir platus gi kraštas mūsų...“, kurį pagaminavo Maskvos mokslo populiarinimo filmų studija, naudodama panoraminio kino techniką, ryškiai parodytas Tarybinės Tėvynės grožis ir turtai.

Kino teatro salėje 540 vietų, ji yra neįprastos išorės. Dideliu pusračiu sumontuotas ekranas, kurio aukštis 8 metrai, o ilgis — 22,5 metro. Panoraminis filmas vienu metu demonstruojamas trimis kino projektoriais.

Elektroninis klischės gaminti automatas

Poligrafijos mašinų statybos mokslinio-tiriamąjo instituto darbuotojų grupė paruošė elektroninio klischės gaminti automato konstrukciją. Automatas pagamina vieną cinko, magnio, aliuminio, vario bei plastmasės klischę 350x460 milimetrų dydžio per 20 minučių. Fradėtas serijinis tokių automatų išleidimas. Pirmieji automatai bus išsiųsti į Belgiją ir Japoniją, kur vyks pasaulinė paroda ir tarptautinė mugė.

Nuotraukoje: elektroninis fotografavimosi automatas.

N. Syzdykovo (TASS) nuotr.

Rokiškio miesto DŽDT vykdomajame komitete

Dėl skelbimų, reklamų, pranešimų kabinimo mieste sutvarkymo

Tiksliu sutvarkyti skelbimų, reklamų, pranešimų vitrinas mieste, Rokiškio miesto DŽDT vykdomasis komitetas nusprendžia:

1. Nustatyti skelbimų, reklamų, pranešimų vietas Tarybų aikštėje; tam tikslui yra du specialūs stulpai, skelbimų vitrinose prie autobusų stoties ir prie namo Respublikos gatvėje Nr. 2.

2. Uždrausti skelbimų, reklamų, pranešimų klijavimą nenustatytoje vietoje (ant stulpų, tvorų, namų ir kt.).

3. Įmonių, įstaigų bei organizacijų vadovai, neatsiliekantys šio sprendimo, baudžiami administratyvine bauda iki 100 rublių.

4. Šis sprendimas įsigalioja po 15 dienų nuo jo paskelbimo vietinėje spaudoje ir galioja miesto ribose dvejus metus.

Redaktorius A. STAŠYS

SPORTAS

Stipriausiųjų susitikime

Telšiuose vyko Lietuvos TSR LSD „Nemunas“ žiemos tinklinio pirmenybės, kuriose dalyvavo Ignalinos, Telšių, Lazdijų ir Rokiškio rajonų tinklininkės. Kaip ir pernai per jaunimo festivalio varžybas, taip ir žiemos pirmenybėse, pagal vietas rajonai pasiskirstė sekančiai: 1 — Lazdijai, 2 — Telšiai, 3 — Rokiškis, 4 — Ignalina. Vyrų susitikimuose pirmąsias tris vietas iškovoję Telšiai, Ignalina ir Kėdainiai.

B. Paberžis